

Gülen dini bir figürden önce, siyasi bir figürdür

17 Aralık operasyonu ile birlikte yeniden masaya yatırılan Fethullah Gülen hareketiyle ilgili merak edilen tüm noktaları kendisi de bir Risale-i Nur talebesi olan Yazar Metin Karabaşoğlu ile konuştuk.

Yayın Tarihi : 25 Şubat 2014 Salı (oluşturma : 3/19/2019)

Engin Dinç'in röportajı

17 Aralık operasyonu tüm Türkiye, ama özellikle de İslami cemaatler için büyük bir tartışma ve kırılmanın önünü açtı. Zaman zaman sert eleştirilerle gündeme gelse dahi Fethullah Gülen Hareketi'ne başta **Risale-i Nur** bağlı kalarak dini hizmetler yapan cemaatler olmak üzere, diğer dini cemaatler ve STK'lardan sert tepkiler geldi. Bir anda **Fethullah Gülen**'in hem **Risale-i Nur hizmeti** içerisindeki konumu, hem de İslami cemaatlerle olan ilişkileri masaya yatırıldı. **Fethullah Gülen**'in 28 Şubat'ta aldığı tavır ve verdiği demeçler yeniden tartışıldı. Gülen hareketinin siyasetle ve özelde **AK Parti** ile olan ilişkisi de bundan nasibini aldı.

Ne olmuştu da **Mavi Marmara** ile başlayan **7 Şubat MİT krizi** ve dersanelerle zirve yapan ayrışma 17 Aralık gibi yolsuzluk kılıfında bir darbe girişimini gündeme getirmişti?

Bu sorunun cevabı aslında çok daha derinlerde aranmalı. Belki de, geçmişe **Fethullah Gülen hareketi** nin başlangıcına kadar gitmek gerekiyor.

Biz de bu konuları **Fethullah Gülen hareketini** ve **Risale-i Nur cemaatlerini** yakından tanıyan, kendisi de bir Risale-i Nur talebesi olan **Yazar Metin Karabaşoğlu** ile konuştuk.

Metin Karabaşoğlu, bize **Bediüzzaman Said Nursi'nin Kur'an hizmeti** ve **Risale-i Nur hizmetinden** Nur cemaatlerine, **Fethullah Gülen**'in kişisel özelliklerinden ona bağlı yapının karakteristik özelliklerine ve Gülen hareketi ile AK Parti ve siyaset ilişkisi üzerine önemli şeyler anlattı. 17 Aralık sonrası değil, ondan daha önce kitaplarına Gülen hareketine bağlı N-T tarafından ambargo uygulanmış olan **Metin Karabaşoğlu**'nun çok önemli tespitlerinin yer aldığı bu röportajın ikinci kısmıyla sizleri başbaşa bırakıyoruz.

RÖPORTAJIN İLK BÖLÜMÜNÜ OKUMAK İÇİN TIKLAYINI!..

RİSALE-İ NUR BAŞTAN SONA EĞİTİM FAALİYETİDİR

Fethullah Gülen hareketinin bugün elde ettiği gücün ve büyümenin altında eğitim faaliyetleri yatıyor. Diğer gruplarda da böyle bir eğitim faaliyeti var mıydı, yoksa bu Gülen hareketinin ayırıcı bir özelliği mi?

Risale-i Nur hizmeti esasen baştan sona bir eğitim faaliyetidir, ama manevi anlamda bir eğitim faaliyetidir. Risale-i Nur hizmeti bugünkü anlamda dershaneler değil elbette, ama dershaneler üzerinden gelişmiştir. Dershaneler nedir? Müminlerin bir araya geldikleri, beraber Risale-i Nur okudukları, Risale-i Nur üzerinden Kur'an'a dair, iman hakikatlerine dair müzakerede buldukları mekanlardır. Dostlarını, arkadaşlarını getirdikleri ve insanların imanla, Kur'an'la, namazla tanıştığı mekanlardır. Risale-i Nur hizmeti bu şekilde baştan itibaren zaten manevi anlamda bir eğitim faaliyeti olagelmıştır.

Ama Bediüzzaman'ın kendi zamanında, maddi anlamda, bilinen okullaşma tarzında bir eğitim faaliyeti anlamında böyle bir şeye dair bir çekincesini ifade ettiğini iki ayrı noktada görüyoruz.

Birincisi 50'li yıllarda Isparta'da imam hatip açılıyor. Bediüzzaman Emirdağ lahikasındaki bir mektubunda, madem burada bir imam hatip açıldı, biz de gençlerin umumi manada geldikleri gittikleri bir yer açma düşüncesi aklına geldiğini ve ondan sonra yaşadığı bir hadise sonucu 'Hayır, Risale-i Nur hizmeti böyle tamamen sivil düzlemde, resmi kanallar, resmi okullaşmalar üzerinden olmayacak, olmaması gerekiyor' sonucuna vardığını ifade ediyor.

Diğer taraftan Bediüzzaman İhlas Risalesi'nde zaten, kurumlaşmalar hiyerarşileri getirdiği için bu iman hizmetindeki safiyete engel olur endişesi taşıdığını anlatıyor. Bu bakımdan Nur talebeleri kendi şahısları adına kurumsal yapılanmalar yapabilirler, ama Risale-i Nur hizmetini temsil adına böyle bir faaliyetin içerisine giremezler, girmemelidirler diye düşünüyor. Dolayısıyla Nur talebeleri resmi, kurumsal bir formatta eğitim faaliyetinin içerisinde olmamışlardır. Ama manevi eğitim anlamında hep bir çalışma içerisinde olmuşlardır.

BÜROKRASIYE SIZMA STRATEJİSİ BEDİÜZZAMAN'IN İMAN HİZMETİNE TERS

Fethullah Gülen hareketinin buradaki farkı bunu resmi eğitim kanalı üzerinden okullaşma, özel okullar kurma, üniversiteye hazırlıkta dershaneler zinciri oluşturma şeklinde gerçekleştirmesidir. Bunun ne sonuçlar getirdiğini süreç içerisinde gözlemlemiş bulunuyoruz.

Nedir bu?

Yaptığınız hizmet muhataplara sadece din ve imanla ilgili bilgilendirme imkanı sunma, sağlama düzleminde kalmalıdır. Risale-i Nur hizmeti açısından bakarsanız bu böyle olmalıdır, böyle kalmalıdır. Bediüzzaman Risale-i Nur hizmetinin ana gayesi olarak insanların imanla, Kur'an'la tanışmaları veya zaten tanışık haldeyse o temaslarının daha da güçlü hale gelmesinin sağlanması olarak ifade eder. "İnsanlara imanı anlatacağız, ondan sonra imanı anlattığımız o insanlar bize bağlandığında bunun üzerinden bir kadrolaşma oluşturacağız, sonra bu kadrolar üzerinden şöyle bir şey gerçekleştireceğiz, devlette şöyle kademeleri tutacağız, oradan şunu yapacağız vs..." Bediüzzaman'ın iman hizmeti kavramsallaştırmasının, metodolojisinin içerisinde böyle bir strateji asla söz konusu değildir. Bilakis böyle bir strateji oluşturmak iman hizmetinin ihlasına ve safiyetine aykırı bir şeydir. İman sırf iman, insanın olmazsa olmazı olduğu için anlatılır; Kur'an insanlara Kelamullah olduğu için anlatılır, insanlar Kur'an'la Kelamullah olduğu için tanıştırılır. Ondan sonra o

insanın ne yapacağı, nasıl yapacağı, neyi tercih edeceği, o insanın aklına ve imanına, kendisine bırakılır. Onun üzerine ipotek oluşturulmayacağı gibi, böyle ilave hedefler koyarak iman hizmetindeki, imanın tebliğindeki ihlasa, sadakata, samimiyete hanel gelmesine, o uhrevi tebliğin dünyevi amaçlarla lekelenmesine asla müsaade edilmez.

Bediüzzaman böyle bir şey ortaya koymuşken Fethullah Gülen Hareketi'nde okullaşmalar, dersaneler oldu. Burada sadece iman hakikatlerinin tebliği düzleminde kalınmamış, -ki süreç içerisinde bunu görüyoruz- oradan seçme bir kadro oluşturma ve buna göre iktidar kademelerine, bürokrasiye nüfuz etme, ticari mekanizmalarda, ekonomide bu anlamda nüfuz oluşturma gibi bir çabaya girilmiş; bunu zaten süreç içerisinde görüyoruz.

Risale-i Nur hizmeti açısından kurumsallaşmanın uhrevi hizmetlerin ihlasına, samimiyetine getirdiği riskleri, hiyerarşi oluşturma getirdiği riskleri vs. bütün bunları geçtik; bu okullar, mesela imam hatiplerde olduğu gibi çocukların normal eğitimlerinin yanında din, maneviyat, ahlak öğretimi verilmesi gibi bir düzlemde kalsaydı belki anlaşılabilir bir durumda olurdu. Ama bu okulların ve bu okullarda böyle bir eğitim verilmesinin farklı, dünyevi bir amacı var. Bu okulların, mezun olanların devlette kadrolaşarak gayri meşru bir surette iktidar olma gibi uzun vadeli bir amacın zemini haline getirilmesi bir kere zaten söz konusu yapının bugüne kadar yaptıklarının ihlası, samimiyeti noktasında muazzam bir kuşku, muazzam bir soru işareti oluşturuyor.

Diğer taraftan bugün bütün ülke ve ümmet açısından ne gibi problemler oluşturduğuna beraberce tecrübe ettiğimiz bu durumun birinci mağduru Risale-i Nur hizmeti olmuştur.

Neden?

Birkaç açıdan bu böyle olmuştur, birincisi Risale-i Nur hizmetinin muhatapları, imanla ilgili soruları, şüpheleri olan, iman ve ahlak noktasında bir manevi takviye ihtiyacı hisseden gençlerin büyük kısmı şimdi bu okullar ve dersaneler üzerinden adeta sünger gibi Gülen Hareketi tarafından çekilmiştir. Ancak arta kalanlar veya o yapı içerisinde durmamakta ısrarlı olanlar Risale-i Nur hizmetine dahil olmuşlardır. Bu anlamda Risale-i Nur hizmetinin zemini Gülen Hareketi'nin okullaşma ve dershanecilik faaliyetleri ile birlikte önemli ölçüde ele geçirilmiştir. Bu durum Risale-i Nur hizmetinin zayıflamasına ve Risale-i Nur hizmeti içerisinde genç dimağların, düşünen zihinlerin yetişmesine ciddi bir darbe vurmuştur.

Öbür tarafta gençlerin düşünen dimağlar olarak yetişmesi imkanı olmuş olsaydı belki orada yetişmediler de burada yetiştiler diye teselli bulabilirdik. Ama nice nice dimağlar orada bağımsız, özgür düşünen insanlar olmamışlar, hegemonik yapı içerisinde bir hiyerarşi üzerinden aşağıya verilen direktifleri uygulayan teknokratlar düzeyine indirgenmişlerdir. Bu özelde Risale-i Nur hizmeti açısından, genelde de bu ülke ve ümmet açısından bana göre ciddi bir zihin kaybıdır.

GÜLEN'İN KAFASINDA KURTARICI BİR MİSYON VAR, KENDİSİNİ ÜMMETİN EŞİTİ GÖRMÜYOR

Gülen Hareketi'nin özellikle

bürokrasideki kadrolaşmasında en etkili olan şey siyasetle ilişkileri. Fethullah Gülen'in 12 Eylül ve 28 Şubat'taki söylemleri ve tavırları da çokça sorgulandı. Gülen hareketinin siyasetle ilişkilerindeki temel yönelim nedir? Fethullah Gülen'in buradaki rolü nedir?

Bir kere ben bugünden geriye baktığımda Fethullah Gülen portresini bir cümlede özetlemem istense şunu derim; Fethullah Gülen portresi benim karşıma, hülyasına, hedefine vurulan bir insan portresi olarak çıkıyor. Bu anlamda Fethullah Gülen, önce gençlere okullarda dini, imanı anlatalım diye yola çıkıp; ondan sonra da bu siyasi kadrolaşmaya birileri tarafından sürüklenmiş değil. Zaten okullaşma gibi bir faaliyete girilirken ya da ondan önce daha dar anlamdaki okuma kampları gibi Risale-i Nur üzerinden ayrık bir yapı oluşturmuşken, bana göre daha o zamandan Fethullah Gülen'in zihninde bir siyasi hedef, bir siyasi harita vardı. Bugünden geriye dönüp baktığımda şahsen bunu görüyorum. Kafasında kurtarıcı misyon yüklenmiş bir kişi veya bir topluluk olduğu için, zaten bu kişi ve topluluk kendisini ümmetin içerisinde eritmiyor. Çünkü ümmetin eşiti görmüyor, kendisini ümmetin beyni,

ümmetin yöneticisi olarak konuşlandırılan bir şey var. Bunun zaten yapının diline, söylemine, jest ve mimiklerine çok net bir şekilde yansıdığını epey tecrübe etmiş bulunuyoruz.

En başta Fethullah Gülen'in kendi yazdıklarını okuduğumuzda hem kendisine hem de müntesiplerine bir seçilmişlik ve kurtarıcılık misyonu yüklendiğini, kendilerini ümmetin diğer müminlerle müzakereye ve istişareye muhtaç eşit unsurları olarak görmediklerini, ümmet yekûnunun üzerinde gördüklerini, ümmetin onların gözünde onların belirlediği o yüksek ideale tabi olmaya mecbur bir yekûn olarak algılandığını, değerlendirildiğini zaten net bir şekilde görüyoruz. Bu noktada ben hedefine vurulan bir insan ve o insanını peşinde yine hedefine vurulan insanlar topluluğu görüyorum. Bu da yine bana göre önemli farklardan bir tanesi.

FETHULLAH GÜLEN'DE BİR HEDEFİNE VURULMA HALİYLE YÜZ YÜZEYİZ

Bediüzzaman'a baktığımız zaman, Bediüzzaman'ın hedefleri vardı. Mesela Bediüzzaman'ın Medresetüzzehra hedefi vardı ki, bu hedefin ne kadar kritik olduğunu anlıyoruz. Bediüzzaman ümmet ve Osmanlı açısından iki temel problem görmüştü. Birincisi milliyetçi ayrışma, özellikle Türk-Kürt ayrışması; ikincisi dindar ve seküler ayrışması. Bediüzzaman'ın 1900'lerin başında Medresetüzzehra'yı düşünürken bu noktada ne kadar isabet ettiğini 100 senelik tecrübe içerisinde gördük. Bediüzzaman Medresetüzzehra'yı ümmetin, özellikle Osmanlı'nın yüz yüze kalacağı iki önemli fay hattını; dindar-seküler ve milliyet eksenli ayrışmaların ikisini birden çözecek bir model olarak düşünmüş.

Ama Bediüzzaman İstanbul'a geliyor ve Medresetüzzehra'yı Abdülhamit'e anlatamıyor, sonra Sultan Reşad'a anlatıyor ama sonra Balkan Harbi çıkıyor ve yine olmuyor. Ankara'ya gidiyor, orada da anlatıyor ama yine de gerçekleşmiyor. Fakat Bediüzzaman'ı, "İlle de olacak" diye oraya kilitlenmiş bir kişi olarak görmüyoruz. Bir, iki, üç... Niyet doğru, teşhis doğru, ama arzu ettiğimiz netice hasıl olmuyor. Demek ki kaderin başka bir hükmü, başka bir tasarrufu var. O halde bize düşen ölümüne, inadına hedefine kilitlenmek değil. Bu böyle olmuyorsa, ne yapabiliriz dönüp bakmak lazım.

Medresetüzzehra Eski Said'in dünyasında merkezi bir noktaysa, Medresetüzzehra'nın ete kemiğe bürünmüş bir yapı olarak gerçekleşmemesi üzerine bu durumun Bediüzzaman'ı Medresetüzzehra'daki o özü, manayı okuyan herkesin zihnine inşa edebilen Risale-i Nur'ları telif noktasına götürdüğünü görüyoruz. Burada bir hedefe kilitlenme ve ne olursa olsun hedefi gerçekleştirme tutumu içerisinde görmüyoruz. Fethullah Gülen'de ise bir hedefine vurulma haliyle yüz yüzeyiz bence. Bunun arkasında da ümmetle bütünleşememe, seçilmişlik ve kurtarıcılık yüklenimi söz konusu. Bunun sosyal boyutları, siyasal boyutları var.

HİÇ KUŞKUSUZ FETHULLAH GÜLEN,ERDOĞAN'DAN DAHA SİYASETÇİ

Bir diğer nokta Bediüzzaman'ın siyasetle arasında koyduğu mesafedir. Siyasetle ilişkisini süreç içerisinde "Euzu billahi mine's-şeytani ve's-siyase" diyerek, siyaset ile takva arasındaki bir gerilim üzerinden ifade eder Bediüzzaman. "Siyasetçi ekseriyet itibariyle tam muttaki dindar olamaz, tam muttaki dindar siyasetçi olmaz" der.

Selef-i salihin, Hulefa-i Raşidin örnekleri dışında genelde İslam dünyası açısından baktığımızda siyaset ile takva arasında bir gerilim olduğu düşünülür. Niye? Bu ikisinin mahiyeti gereği... Takva süreç odaklı olmayı gerektirir, Hz. Nuh gibi... O kadar sene tebliğde bulunmuş, ama kavmi anlamadığı ve direndiği için kavmine bir türlü hakikati anlatamamış bir peygamber. O peygamberler peygamberlik noktasında bir sıfat olarak yoksunluk mu yaşıyorlar? Hayır; onlar vazifelerini yapmışlar. Bu örnekten de gördüğümüz gibi iman hizmeti, hakikatin tebliği, süreç odaklıdır. Sonuçla mükellef değiliz biz. Sonuçtan sorumlu olsaydık bu peygamberlerin itab-ı ilahiye düşer olmaları gerekirdi. Halbuki onların birer kul, birer güzel peygamber olarak Kur'an'da övüldüklerini görüyoruz.

Takva süreç odaklıdır. Amacın meşruluğu kadar araçların da meşruiyetine hassasiyet gösteren noktadadır. Kutsal bir amaç adına da olsa ilkeleri çiğnemeyen, özü muhafaza eden bir noktada ilerlememizi öngörür. Siyaset ise kendi yapısı gereği sonuç hedeflidir.

Bediüzzaman'dan öğrendiğimiz bu kavramsallaştırma dahilinde, bir insanın siyasetçi sayılması için ille de bir siyasi parti kurmuş olması gerekmiyor. Sonuca kilitlenmiş herkes bu anlamda siyasetçidir.

Siyasetçiyi bu tanım üzerinden açıkladığımızda şunu da söylememiz mümkün hale geliyor; Recep Tayyip Erdoğan mı daha siyasetçidir, Fethullah Gülen mi? Hiç kuşkusuz Fethullah Gülen daha siyasetçidir. Çünkü Recep Tayyip Erdoğan yeri geliyor ümmetin bir ferdi olarak siyasetçi kimliğini tamamen bir kenara bırakarak tavır ve tutum alabiliyor. Ama onun bu tavır ve tutumu sergilediği noktalarda dahi Fethullah Gülen'in, -Mavi Marmara örneğinde olduğu gibi- tam bir siyasi tutum sergileyebildiğini görebiliyoruz.

EN BÜYÜK KORKUM AK PARTİ İLE GÜLEN HAREKETİ ARASINDA KUSURSUZ BİR UYUMUN GERÇEKLEŞMESİYDİ

Peki 17 Aralık'ta yaşadığımız o operasyon neden yapıldı sizce? Bir anlamda kamikaze, intihar eylemcisi tarzında hareket eden bir takım polis ve yargı mensupları gördük biz. Fethullah Gülen Hareketi 17 Aralık ve sonrasında neden böyle bir yolu seçti acaba?

Bir kere en başta şunu ifade edeyim, bu durum benim bu ülke açısından ve bu ülkenin dindarları açısından yıllardır ifade edegeldiğim bir meseleydi. En büyük korkum Ak Parti ile Fethullah Gülen Cemaati arasında kusursuz bir uyumun gerçekleşmesiydi. Bana göre bu ülkedeki dindarların ve dine hizmetin başına gelebilecek en büyük felaket bu olurdu. 15 yaşından beri dini hizmetlerin, Risale-i Nur hizmetinin içerisinde yer alan biri olarak 2004-2005'lerden itibaren bu endişeyi şahsen taşıyordum.

17 Aralık operasyonuna gelirse, geçmişte bir beraberliğin, bir mutabakatın olduğuna, ama mutabakatın süreç içerisinde aşınmaya uğradığına dair izleri ve ipuçlarını zaten daha önceden ediniyorduk. Neticede bürokrasi içerisinde çok farklı gruplardan dostlarımın, arkadaşlarımın serzenişlerini işitmişimdir. X ya da Y kurumda bu arkadaşlar böyle bir kadrolaşma içerisindedir,

kendileri dışında hiç kimseye müsaade etmiyorlar, bir şekilde önünü kesiyorlar ve engel oluyorlar diye hepimiz işitiyorduk. Bütün bunların olduğunu zaten hepimiz biliyorduk.

Bu bizim kulağımıza kadar gelmişse, hükümetin bunu duymamış olması mümkün değil. Buralarda belli soru işaretlerinin ve 'acaba'ların oluştuğunu düşünüyorum. Burada tabir yerindeyse, bir doyumsuzluk, iktidarı son noktasına kadar elde etmeden tatmin olamama hali, bir türlü güç edinmede sınır tanımama hali sözkonusu... Ben şahsen bunun bir kere tecrübe edildiğini ve hükümet kanadında bir soru işareti oluşturduğunu düşünüyorum. Bana göre MİT krizi, milat olmuştur. Ve MİT krizinden sonra anladığım kadarıyla o güne kadar verilen krediler tam bitmese bile bitme noktasına yaklaştı ve bu arkadaşlara devlet ciddiyeti, hikmet-i hükümete riayet noktasında ehliyetlerini göstermeleri anlamında son bir şans tanındı. Fakat bunun olmayacağı kanaati hasıl olduktan sonra genelde hükümet, özelde de Başbakan nezdinde; "kendileri bizzat kendi iradeleriyle olması gereken çizgiye çekilmiyorlarsa o zaman bu devlet, bu hükümet onları olması gereken çizgiye muhakkak çekecektir" şeklinde net bir kararlılık oluştuğunu görüyoruz.

CEMAAT MESELEYİ TOPARLARIZ ÜMİDİ SIFIRLANDIĞI ANDA KAMİKAZE SALDIRISI YAPTI

Cemaatin, 'bir şekilde meseleyi toparlarız ve olmasını istediğimiz noktaya sürükleriz' ümidinin sıfırlandığını hissettiği noktada bir kamikaze veya intihar saldırısı gibi hiçbir makuliyeti olmayan bu faaliyete girdiğini düşünüyorum. Eğer, hükümet kanadından sonuç alabiliriz, yine eski günlere dönebiliriz, oradan da aşama aşama ilerleyebiliriz şeklinde bir kanaat hasıl olsaydı o imkanı kullanmak isterlerdi.

Burada bence dersaneler üzerinden yürüyen kriz ve o noktada Başbakan'ın ısrarı, gerilimi geri adam atarak değil; kamuoyunu rahatlatıp durumu sürece yayararak ama öbür tarafta da kararlılığı ifade ederek muhafaza etmesi ve artık "Köprüden önceki son çıkış geçilmiştir, dönüş yok" mesajının algılanması üzerine "bize yar etmiyorsanız biz de size yar etmeyiz" şeklinde adeta bu teşebbüsün gerçekleştiğini düşünüyorum. Bu noktada ben aynı Gezi'de olduğu gibi Başbakan'ın ya elindeki bilgiler ya da sezgileri itibarıyla zaten bir meselenin olduğunun farkında olduğunu ve meseleyi özellikle tırmandırdığını, bir anlamda öne çektiğini ve bu süreç içerisinde de kamuoyunu yapmayı düşündüğü önlemler paketine ikna etmeyi amaçladığını sanıyorum.

SONUÇ ODAKLIYSANIZ, BİR MÜSLÜMAN MAKYAVEL OLUP ÇIKABİLİYORSUNUZ

Gülen Hareketi'nin insanların tedirgin olduğu bir yönü var. Kasetler, komplolar, şantajlar var. Bu anlamda insanlara dehşet veriyor. Dini hizmet yapan bir hareketle, böyle bir yapı arasında insanların zihinlerinde kuramayacağı bir asimetrik durum var. Bu hareket böyle bir yapıya nasıl dönüştü sizce?

Ne demiştik, süreç odaklı olmak sonuç odaklı olmak... Takva süreç odaklı olmayı gerektirir ki, bunu Hulefa-i Raşidin siyasetin içinde dahi göstermişlerdir. Hz. Ali herkesten daha akıllıydı. Muaviye'den daha akılsız değildi, ama Muaviye'nin uyguladığı belli siyasi taktikleri Hz. Ali bir halife olarak uygulamadı. Neden? Takvaya uygun görmediği için... Takva sonucun kutsiliği kadar süreç boyu attığınız adımların da Allah'ın rızasına uygun olması gerekliliğini vurgular. Aslolanın da asıl bu

attığınız adımlar olduğunu söyler size. Sonuç Allah'ın elindedir, biz sonuca giden yolda Allah'ın rızasına uygun davranıp davranmamakla yükümlüyüz. Ama sonuç odaklıysanız o zaman bir Müslüman Makyavel olup çıkabiliyorsunuz. Kutsal bir amaç için her türlü -kutsallıktan geçelim-gayrimeşru yol ve yöntem dahi meşru hale gelebiliyor.

Ben burada cemaat bütünüyle cemaate hakim olmuş örgütü değil, kütleyi ayırarak konuşurum, böyle konuşmak gerektiğini de düşünüyorum. Bu cemaati, bu noktada tamamen kusursuz ve masum gördüğüm anlamına gelmiyor. Bir yanlış varsa bu yanlışta tepki koymak ve bu yanlışla aralarını ayırmakla yükümlüler. Ama cemaatin herhangi bir ferдинin, filan okuldaki bir öğretmenin özelde tutup, insanları dinleyelim, kaset tutalım gibi işlerle meşgul olmayı kendisine yakıştırabileceğini düşünmüyorum. İnşallah da düşündüğüm gibidir...

CAMİA KASETLERLE ANILMANIN MUHASEBESİNİ YAPMALIYDI

Son tahlilde şöyle bir şey yaşamıştık; Deniz Baykal'ın CHP genel başkanlığından istifa etmesi ve Kemal Kılıçdaroğlu'nun yerine monte olmasına sebep olan hadise gerçekleştiğinde akıllara kasedin adresi olarak Pensilvanya gelmişti. Ki Baykal da çıkıp 'okyanus ötesi değil' vs. diye açıklama yapmıştı. Kur'an'ın bize öğrettiği ahlak esası olarak, "bu kaseti bu camiadan insanlar yayınlamışlardır" gibi, ancak zan söz konusu olan bir durumda açıkça budur demekten çekinirim. Bu kayıtları, bu kasetleri alanların bu camiadan insanlar olup olmaması ayrı bir tartışma konusu; fakat, - olması zaten başlı başına bir fecaat ama kuşkumuzu muhafaza ederek, budur demeden konuşursak dahi-, Baykal kasedi söz konusu olduğunda dindar olsun olmasın bu ülkede insanların aklına ilk olarak bu camia içinden birileri gelmişse, bu camia içindeki insanların dönüp şunu sorgulamaları gerekiyor: "Ne oldu bize ki böyle bir şeyle hatırlanıyoruz? Böyle bir hadise olduğunda ilk olağan şüpheli biziz, biz nerede yanlış yaptık? Bir dini hizmet gayesiyle yola çıkanların kaset skandalında akla gelen ilk olağan şüpheli olması arasında nasıl bir ilişki vardır?"

Bunun bir sorgulamasını, muhasebesini yapıyor olmaları gerekirdi. Ama maalesef bu noktada bu sorgulamayı göremiyorum ve şunu söylüyorum; bunun Kur'an'la, Müslümanlıkla izahı zaten mümkün değil, çünkü 've la tecessesu' ayeti apaçık ortada. Efendimiz Aleyhisselami Vesselam'ın değil gizli şekilde insanların suçunu araştırmak vs.; gördüğü açık bir kusurda dahi ola ki tevbe eder ümidiyle ifşa etmemek noktasındaki hadisleri ortada... "Kim hesap günü Allah'ın onun günahlarını örtmesini istemez. Öyleyse siz de insanların kusurlarını ve günahlarını örtünüz" buyuruyor. "Allah settardır, dolayısıyla başkalarının günahlarını açık etmeyenleri, örtenleri sever." ahlakını bize öğretiyor Efendimiz. Bunun Kur'an'la, sünnetle izahı mümkün değil. Böyle bir teşebbüs faaliyetinin değil Kur'an'la ve sünnetle, ortalama bir insan kalitesiyle de izahının mümkün olmadığını düşünüyorum.

FETHULLAH GÜLEN ARTIK DİNİ BİR FİGÜRDEN ÖNCE, SİYASİ BİR FİGÜRDÜR

Fethullah Gülen'in bedduasını neredeyse ülkenin tamamı izledi. Birtakım ticari ilişkileri yönlendirmesine dair yalanlanmayan ifadelerde duyduk, okuduk. Gülen daha çok dini figür olarak bilinen bir insan. Bu da aslında bir önceki soru ile paralel bir soru; ne derece birbiriyle uyuşan iki kimlik bunlar?

Ben kendi dünyamda, bu noktada yaşadığımız kırılma dolayısıyla kendimi şu şekilde rehabilite etmeye çalışıyorum; Fethullah Gülen, dini bir figürden önce, artık bir siyasetçidir. Kafasında bir amaç olan ve o amaca ulaşmak için bütün imkanları kullanan bir siyasetçidir. Ancak kendimi bu şekilde rehabilite ediyorum.

Çünkü Kur'an'dan, sünnetten, sahabiden, Asr-ı Saadet tatbikatından; yeri geldiğinde ismini Pir-i Mugan diye verse de Bediüzzaman'dan, Risale-i Nur'dan bahseden bir insanın, öbür tarafta 8-9 bin km uzaktan İstanbul'da ya da Ankara'da filan ne yapıyor, kimlerle düşüp kalkıyor gibi haberleri sıcağı sıcağına alıyor olması; böyle bir tecessüs, insanların peşine adam takma hali ve sonra bunu yeri geldiğinde insanlara şantaj unsuru olarak "isim vermiyorum ama" diyerek, "fakat söyleyebilirim de" iması içerir şekilde ifade etmesini bir mürşid figürü ile açıklamanız mümkün değil.

Keza rafineri muhabbetleri üzerinden Koç'un gönlüne girmeyi bir hedef olarak koyan ve tavsiye eden, "İyi yapıyorsunuz, böylece şu sonuca ulaşırız" diyen bir mürşid figürünü; bunu bir siyasetçi bile yapsa, -siyasetin doğası gereği bir yığın yozlaşmaya müsait olmasına rağmen- siyasetçi de bile hoş göremeyeceğimiz, hoş görmekte zorlandığımız bu hali, hele ki bir mürşid figürü, bir alim figürü, bir Müslüman kanaat önderi figüründe tasavvur etmek, aklımızın, vicdanımızın, izanımızın kabullenmekte, hazmetmekte zorlandığı bir şey.

Ve bana göre biz bu süreç içerisinde olan bitenin siyaset üzerindeki hasarını konuşuyoruz. Bence bu hasar ortadan kalktıktan sonra asıl büyük hasarı o zaman fark edeceğiz.

Bana göre biz daha asıl büyük hasarın farkında değiliz. Bence asıl büyük hasar bu olan bitenlerle birlikte hizmet, tebliğ, alim, mürşid, cemaat gibi kavramların çok ciddi bir deformasyona maruz kalması ve bundan sonra en safi, en halis ve en uhrevi niyetle insanları dine, imana davet eden, namaza davet eden, sahabe ahlakına davet eden bir insanın dahi bu tebliğin muhatabı ortalama insanlar tarafından 'acaba'larla karşılanacak olmasıdır. Acaba bu da 5-10 ya da 20-30 sene sonra böyle olabilir mi? Benzer bir tecrübeyi yaşayabilir miyiz diye hangi gruptan, hangi meşrepten, hangi üslupla olursa olsun bütün tebliğ faaliyetlerinin; bütün dine, imana, Kur'an'a hizmet faaliyetlerinin böyle bir 'acaba' sorusunu üzerlerinde taşıyacak şekilde epeyce bir müddet yürümeye mahkum duruma düşürülmeleridir.

GÜLEN HAREKETİNE SEMPATİYLE BAKIP DA KOPANLAR DİĞER DİNİ HİZMET HAREKETLERİNE KANALİZE OLACAK

Yaşananlar tüm ülkede olduğu gibi Gülen Hareketi içindeki insanları da oldukça şaşırttı. Elbette bu harekete bağlılıklarını sürdüren insanlar olacaktır, ancak ayrılanlar, küsenler, kopanlar da olacaktır. Gülen Hareketi içerisinde tabiri caizse neye uğradığını şaşırıp insanlarının çizeceği yön ne olur size göre?

Buradaki en önemli korku iki zıt grup açısından da bir hiçbir şey olmamış gibi ve yapılanların hepsi makbul ve meşruymuş gibi inadına devam edebilmeleri... O yapının seçilmişlik ve kurtarıcılık

misyonu içerisinde bu şekilde devam edeceklerin sayısının çok da az olacağını düşünmüyorum.

İkinci olarak bu grup içerisinde de olsa birilerinin, -çünkü eğer ortada değilseniz savrulmalara açık durumda olursunuz- ama bugün ama yarın "savun, savun, savun bir yere kadar" diye düşünüp ondan sonra din namına, iman namına söylenen hiçbir söze ve hiçbir kitaba, hiçbir mürşide güvenmeyecek şekilde savrulma ve tamamen dini hayatın dışına düşme gibi durumu yaşamaları durumu söz konusu olabilir. Ben en çok böyle bir grubun oluşabileceği endişesini taşıyorum. İnşallah olmaz, inşallah onlar bir şekilde şunun farkında olurlar; burada bir yanlış varsa bu yanlış dinin özünde olan bir yanlış değil, hizmetin özünde olan bir yanlış değil, tebliğin özünde olan bir yanlış değil. Burada özünde doğru olanın birileri tarafından yanlış emellerle, yanlış bir mecraya kanalize edilmesi durumu var... Bu ayrımı inşallah yapabilirler. Hem bu dünyadaki huzurları, hem de ahiret hayatları açısından inşallah tehlikeli ifrat, tefrit savrulmalarına düşmezler diye ümid ediyorum. Genel itibariyle işin bu tarafıyla ilgili endişeliyim, ama inşallah bu tarafı az olur.

Böyle her hal ve şartta bağlılık yerine daha sempati düzeyinde bir ilişkisi olan; maddi anlamda bu yapıya muhtaç olmayan insanların kendilerini ayırıştırmaya başladıklarını ve bu ayırışmanın süreç içerisinde daha da ilerleyeceğini düşünüyorum. Onlar sanırım kendileri için farklı beslenme mecraları ve imkanlarını kanalize edebilecekleri farklı hizmet mecraları da oluşturabileceklerdir. Bu da genel olarak dini hizmetler anlamında daha bir hareketlilik ve çeşitlenme imkanına vesile olacaktır diye ümid ediyorum.

GÜLEN HAREKETİNİN ZAHİRİ YÜZÜ HOŞGÖRÜDEN BAHSEDİYOR, ASLINDA TOTALİTERLİK DÜZEYİNDE OTORİTER BİR YAPI

Son olarak sizin kitaplarınıza ambargo konulmasını sormak istiyorum. Size konulan ambargo hakkında ne düşünüyorsunuz? Basına yansıyan açıklamalarınızda sonra Gülen Hareketi'nden tepki aldınız mı? Hukuki, fiziki ya da başka bir biçimde kendinizi tehdit altında hissediyor musunuz? Böylesine komplolar kuran, şantajlar yapan bir yapı sizi tedirgin etmiyor mu?

Birincisiyle ilgili konuşursak, ambargo ya da sansür benim için yeni değil. Bu geçmişte de farklı şekillerde yaşadığımız, tecrübe ettiğimiz bir şeydi. Bana göre zaten bu yapı, her ne kadar zahiri yüzü hoşgörüden, kardeşlikten bahseden bir yapı olsa da yaşadığım bu sansür aslında kendi içinde hegemonyacı, otoriter, hatta totaliterlik düzeyinde otoriter bir özellik taşıyor olduğunun bizzat fiili bir tecrübesi niteliğindedir.

İlginç olan şudur, N-T genel olarak belli isimlere sansür uygulamazken de, benim 5 kitabım zaten sansürlü durumdaydı. İşin enteresan tarafı, bu kitapların Risale-i Nur ile ilgili kitaplar olmasıdır. Çünkü hareket, Bediüzzaman'ın mirası üzerinden, Risale-i Nur atfı üzerinden bir meşruiyet zemini oluşturuyor. Ondan sonra oluşturduğu meşruiyet üzerinden farklı mecralara kişileri kanalize edebiliyor. Burada Risale-i Nur'un bu şekilde nesneleşmesine, araçsallaşmasına izin vermeyen bir okuma biçimi geliştiren, böyle bir okuma biçimini metodik olarak gösteren kitapların rahatsız edici gelmesi ve engellenmesi şaşırtıcı olmamıştır, bunu ifade edeyim. Dershane tartışmalarıyla başlayan sürecin ardından düşüncelerimi ifade ettiğim için kitaplarımın bütün olarak sansüre uğraması ise

anlayamadığım ve rahatsız olduğum bir şey değildir. Bunu da zaten yazmıştım.

Fark şuydu; dün bunu görüyorsunuz, yani esasen böyle bir eğilimin olduğunu, sansürcü, baskıcı, totaliter, farklılığa müsaade etmeyen ve herşeyi kendisi ekseninde biçimlendirmeye odaklı bir şey olduğunu hissediyorsunuz. Ama söylem bu değil. "Hepimiz kardeşiz, bak siz de hizmet ediyorsunuz, biz de bu hizmetlerden dolayı siz çok takdir ediyoruz." Bir tarafta bu söylem, bu söylem ile birlikte yaşanan bu çelişki var. Dolayısıyla "söyleminiz bu, ama aslında böyle bir niyet ve eğilim taşıyorsunuz" dediğinizde verilecek cevap belli; "Siz çok önyargılısınız, suizan ediyorsunuz." Dolayısıyla siz de söylem ile eylem arasında çelişki var, fakat belki süreç içerisinde eylemdeki yanlışlarını düzeltebilirler, söylem eyleme galip gelebilir; önyargılı olmayalım, bir fırsat tanıyalım diyorsunuz.

O yüzden ben düne kadar yaptıkları, ben veya başka birileri üzerinden uyguladıkları ambargoları eleştirdim. Ama bugün ambargo uygulamalarını eleştirmiyorum. Çünkü söylemlerinin aslında içlerinde taşıdıkları asıl düşünce, asıl niyet olmadığını yakın dönemde dersaneler tartışması ve sonrasında gelişen süreç içerisinde açık net bir şekilde gösterdiler. Dün söylemleri ve eylemleri farklı olduğu için eleştiri yapıyordum, bugün eleştirmiyorum. Bütün kitaplarıma ve bir kısmı tanıdığım, bizzat arkadaşım olan birçok isme sansür uyguladıkları için bugün eleştirmiyorum. Çünkü bugün söylemleri ile eylemleri tutarlı, yani oldukları gibi davranıyorlar.

BAŞBAKAN'IN ÖRGÜT LİDERİ KONUMUNA İNDİRGENMEK İSTENDİĞİ BİR ÜLKEDE HİÇBİRİMİZİN KENDİSİNİ GÜVENDE HİSSETMESİ MÜMKÜN DEĞİL

Sorunuzdaki son noktaya gelirse; neticede hukukun araçsallaştırıldığı, Başbakan'ın bir örgüt lideri konumuna indirgenmek istendiği, bir savcının yaptığı işlemlerin ardından atanan sonraki 5 savcı tarafından o savcının 10 ayrı hukuki usulsüzlük sergilediğinin tespit edildiği, bu ülkenin önde gelen nice işadaminin bütün mallarına hukuksuz bir şekilde hâkim-savcı dayanışması içerisinde el koyulabildiği bir ülkede maalesef hiçbirimizin kendimizi güvende hissetmesi mümkün değil.

Ama öbür taraftan biz Allah'ın kulları olarak, Allah'ın arzında yaşadığımızı da biliyoruz.

Yani son tahlilde, sahabiler Mekke şartlarında bile ilkesel, ahlaklı ve o eğilmeyen duruşu sergileyebiliyorlardı. Niye sergileyebiliyorlardı? Çünkü Mekke müşriklerinin uyarıları karşısında dahi şunu diyebiliyorlardı: "Allah dilemedikçe kullar bize ne bir fayda getirebilirler, ne de bir zarar getirebilirler." Dolayısıyla o noktada da Allah'ın huzurundayız. O dilemeden hiç bir şey olmaz.

Son tahlilde de ölümlü bir dünyadayız. Ama saraylarda, ama zindanlarda, ama hakkında hiçbir iftira üretilmemiş olarak, ama türlü çeşit iftiralar maruz bırakılmış olarak, ama hiçbir tehdide uğramadan, ama şu veya bu tehditlere maruz kalmış olarak. Son tahlilde fani bir dünyadayız, bir şekilde öleceğiz.

Dolayısıyla, bu dünyada inandığımız şekilde yaşayabildik mi, inancımızın gereğini yapamadığımız yerde en azından istiğfar ederek yaşayabildik mi; imtihanımız burada düğümleniyor. Bu çerçeveden baktığınızda da, öyle yaparlar, böyle yaparlar falan diye onları çok dikkate almamayı, bir şey

söylemeniz gerekiyorsa Hakk'ın hatırını âlî tutarak söylemeyi başarıyorsunuz.

Bu dökümanı orjinal adreste göster

Gülen dini bir figürden önce, siyasi bir figürdür